

og til hvem Svar igjen gaaer tilbage. Disse, troer jeg, ville blive fatte i en meget stor Forlegenhed, faae en meget stor Besvarlighed ved at skulle betale Portoen af de Breve, de affende, og indgive Regning derover, hvorved der lettelig kan fremkomme en Mængde Indsigelser, ligesom der ligeledes kan opstaae adskillige Smaaspørgsmaal om, hvem det er, af hvem Porto skal erlægges. Den samme Uvisshed, som nu kan opstaae med Hensyn til det Spørgsmaal om, hvilke Breve der skulle gaae portofrit, vil naturligtviis ogsaa gjøre sig gjældende med Hensyn til det Spørgsmaal, hvilke Breves Porto det er, der skal erstattes af det Offentlige. Forsaavidt der er lagt saa megen Vægt paa fra adskillige Sider, at der gaaer en stor Mængde private Andragender igjennem den offentlige Correspondence portofrit, hvoraf der egentlig principrigtigt skulde betales Porto, troer jeg, at det tilstrækkeligt er udvirket, hvorledes en stor practisk Banffelighed vil følge af, at Dyrigheden i ethvert Tilfælde naar der kommer et Andragende til den, som nærmest vedkommer en privat Mand, istedetfor at indsende det efter først at have indhentet de fornødne Dplysninger og derom corresponderet under Portofrihed med vedkommende Underdyrigheder, skal levere det tilbage til Supplicanten, for at han kan tilveiebringe de fornødne Dplysninger, og at Sagens Gang skulde være saaledes f. Ex., naar der af Ministerierne begjeres yderligere Dplysninger, at Underdyrigheden istedetfor at søge disse ad den hidtil brugelige Wei, skulde lade Supplicanten tilfige, at han skulde tilveiebringe disse Dplysninger. Dette vilde medføre, foruden en meget slæbende Gang i Sagerne, en meget stor Uleilighed for vedkommende Dyrigheder og upaatvirelig megen Utilfredshed hos Borgerne, og at disse, som ere vant til, naar de have leveret Ansøgningerne hos vedkommende Dyrighed og denne har modtaget dem for at affende dem, at saa de øvrige Dplysninger tilveiebringes af Dyrighederne igjennem embedsmæssig Correspondance, ville finde sig meget brøstholdne, naar de skulle blive tilsagte, maaskee forskjellige Gange, for at tilveiebringe Dplysninger, saa at Sagen erved ofte kan forhales, og der endnu dertil kan komme den Banffelighed, at der let vil

kunne opstaae Mistanke hos en vis Deel af Almuen, at de nu begynde paa et nyt Princip, for derved at tilvende sig Noget. Der har været Tale om, at man skulde lade Dyrigheden kræve Portoen igjen hos Vedkommende, det anseer jeg ogsaa for yderst besværligt. Det vil medføre en Vidtløftighed i Regnskabsførelsen, som med Hensyn til Gjenstandens Ubetydelighed vil være utaaelig, og da der ofte vil, som ogsaa er udtalt af den ærede Taler, som har taget Deel i at stille Endringsforslaget, opstaae Spørgsmaal om, hvorvidt det kan tilfrives Supplicanterne, at yderligere Correspondance i Sagen bliver nødvendig, vil denne Portogodtgjørelse ingenlunde kunne inddrives ved Udpantning, men vil blive Gjenstand for Søgmaal, og det vil kunne lægge Grund til en Mængde Besvarligheder. Naar det er sagt, at naar Portoen bliver letteré, maa man saamegetmere haandhave Postvæsenet i dets lovlige Indtægter, maa jeg bemærke, at jeg troer, at Portonedstættelsen vil for en stor Deel af Borgerne blive til Byrde mere end til Fordeel, saafremt den skulde være forbunden med stor Strængighed i at overholde de Bestemmelser, hvor efter Correspondance i Embedsager, som nærmest vedrøre private Anliggender, skal enten betales af Private eller af Dyrigheden udlægges, for siden at erstattes af den Vedkommende. Jeg troer, at det er med godt Overlæg, at Frdg. af 15de Dec. 1820 § 8 udtaler som Regel, at Ansøgninger i private Anliggender skulle leveres med Betænkning under Forsegling til Supplicanterne, men dog har sagt, at Dyrigheden er berettiget til at gjøre en Undtagelse, naar det kan lede til Sagens bedre Fremme, eller særegne Omstændigheder tale derfor. Jeg troer, at den Lettelse, som herved er givet i Embedsforretninger dannet med Undersaatternes større Afgang til at nyde deres Ret og erhverve en billig Begunstigelse, som de i Medhold af Lovgivningen have Afgang til, et meget større Gode end den dog ubetydelige Indtægt, som paa denne Maade kan staaes, og der vil findes forskjellige Tilfælde, hvor det slet ikke gaaer an at levere Ansøgningen til Vedkommende, for at han selv kan besørge den. Naar En saaledes leverer Dyrigheden en Klage, som kan paadrage Ansvar, er det ikke saa ligefrem, at give ham